

1564.

Et precepit
Judicibus Ur-
bis ne Con-
sules desuper
impediant.

usque ad totalem, finaleque, & effe-
ctuale executionem, & partitionem om-
nium & singulorum eorum mandatorum,
realiter, vel personaliter, prout eis vide-
bitur, relaxandorum.

§.9. Nec prefatos modernos, & pro
tempore existentes Urbis Gubernatorem,
Senatorem, Vicarium nostrum, & Cam-
eram Apostolicam Auditorem, vel alios
quosvis ejusdem Urbis Judices, & officiales,
tam Ordinarios quam Commissarios, etiam
prætextu obligationum in forma Camere
Apostolicæ, juxta Motum proprium Populo
Romano concessum, sub pena excommuni-
cationis late sententiæ incurren. impediri,
vel alias quomodocumque, & qualiter-
cumque molestari, seu reassumi, aut avo-
cari, seu inhiberi possint, nec respective
valeant.

Clausula su-
blata &c.

§.10. Et ita per quoscumque Judices,
quavis auctoritate, dignitate, vel facultate
fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, su-
blata eis & eorum cuilibet, quavis aliter
judicandi, reassumendi, inhibendi & in-
terpretandi facultate, & auctoritate, judi-
cari, interpretari, & definiri debere de-
cernimus.

Clausula pre-
servativa.

§.11. Et quod presentibus, seu literis
desuper conficiendis, sub quovis prætextu,
per quoscumque clausulas etiam derogato-
riarum derogatorias derogari non possint,
nisi cum tota presentium præinsertione, &
specificis nominum eorumdem Consulium
præinsertione, & specificis nominum eorundem
Consulium mentione, irritum &
inane, quicquid scienter, vel ignoranter
contigerit attentari. Ita quod prefati pro
tempore existentes Consules procedere possint,
& valeant, illis non obstantibus, ab-
que aliquo attentatorum, & innovatorum
vicio.

Clausula de-
rogatorie.

§.12. Non obstantibus quibusvis Consti-
tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis,
ac Gubernatori, Senatori, Vicario nostro,
aut Camere Apostolicæ Auditori, ceteris-
que aliis Judicibus, quoad causas dicti fori,
& de rebus ad artem spectantibus, & perti-
nentibus, necnon statutis, & consuetudi-
nibus, etiam juramento, &c. confirmatio-
ne Apostolica, val quavis firmitate alia ro-
boratis, privilegiis quoque, indultis, & li-
teris Apostolicis, ac facultatibus eisdem
Gubernatori, Senatori, Vicario nostro, &
Camere Apostolicæ Auditori, Collateralibus,
& quibusvis aliis, in genere, vel in
specie, sub quibuscumque tenoribus, &
formis, ac cum quibusvis etiam derogato-
riarum derogatoriis, etiam quantumvis ef-
ficacissimis clausulis, & decretis quomodo-
libet concessis, approbatis, & innovatis.
Quibus omnibus pro illorum sufficienti de-
rogatione, de illis, eorumque totis teno-
ribus specialis, specifica, expressa, & in-
dividua, ac de verbo ad verbum nihil peni-
tus omisso, & forma in illis tradita servata
foret, inserti forent, presentibus pro suf-
ficienter expressis, & insertis habentes, il-
lis alias in suo robore permanens hac vice
dumtaxat, harum serie specialiter, & ex-

pressè omni meliori modo, &c. deroga-
mus. Necnon omnibus illis, que dictus Bo-
nifacius, seu idem Zacharias Senator in eorundem
literis voluerunt non ob stare, ceteris-
que contrariis quibuscumque.

Fiat ut petitur. I.

§.13. Et cum absolutione a censuris ad
effectum &c. etiam in casibus regulæ, &c.
cum illius opportuna derogatione, quate-
nus opus sit, exten. & quod tenores literarum,
& statutorum prædictorum habeantur pro
expressis, & latissime, ac de verbo ad ver-
bum exprimi, & inseri possint, & de ap-
probatione, innovatione, confirmatione,
indulto, decreto, derogatione, processu,
& aliis præmissis, de omnibus, & singulis
prædictis, que hic pro repetitis habeantur
perpetuo in forma gratiosa, & ex certa
scientia.

§.14. Quodque qui tacite, vel expresse
in eorumdem Consulium jurisdictionem
consenserint, etiam usque ad quamcumque
summam jus dicere, & causas cognoscere,
& terminare possint, & valeant, nec pro-
pterea per viam nullitatis impugnari, vel
retractari possint, decernimus. Et quod præ-
sentium sola signatura sufficiat, & ubique si-
dem faciat in Judicio, & extra, regula
contraria non obstante, attento quod in
Urbe, seu si videbitur, literæ desuper etiam
cum deputatione executionum qui assistant.

§.15. Cum potestate pro illis, ac dictis
Consulibus monendi, cogendi, gravandi,
& reaggravandi, ac citandi per Senatorium
edictum, infra districtum juxta formam
Statutorum Urbis, ac etiam per edictum
publicum, confitito summarie, & extra-
judicialiter, de non tuto accessu, & reassu-
men. quascumque causas ad instantiam rei
volentis jurisdictionem dictorum Consulium
a quibuscumque Judicibus, & inhibendi sub
quibuscumque pœnis pecuniariis eorum ar-
bitrio præmissorum omnium ac singulorum,
ac cum qualitate, aliorumque circa præ-
missa necessaria, major specificatio, & ex-
pressio eorumdem, & quorumcumque sta-
tutorum ipsius Artis, ipsius Collegii arbi-
trio, etiam cum eorumdem præinsertione
toties quoties eidem Collegio videbitur,
semel, & pluries per Breve nostrum simul
vel separatim expediri possit.

Fiat. I.

Datum Romæ apud S. Petrum Nonis
Febr. Anno VI.

Videat Vicarius I.

Visa M. Antonius Archiepisc. Theati-
nus Vicegerens.

CVIII.

Regulares, alique Sectantes Ritus Ecclē-
siæ Græcæ, Ordinariis subiciuntur in
his, que divinum cultum spectant,
necnon administrationem Sacramento-
rum, aliaque spiritualia munia.

PIUS PAPA QUARTUS

Ad futuram rei memoriam.

Romanus Pontifex præcipuus æquitatis,
& religionis assertor, facultates, & ex-

1564.

Pape subscr.
Repetitio
clausularum.

Ampliatio ju-
risdictionis Cō-
sulium quan-
do partes con-
sentiunt.

Facultates ei-
tandi infra-
districtum.

D. P. An. VI.
5. Februarii.

Ex Mem. du
Clerge de
France T. I.
pag. 966.

Exordium.

gra-

1564.

1564.

Græci in Si-
cilia, aliisque
Provinciis ex-
sistentes ab
Ordinationis
jurisdictione
se exemptos
dicabant.

In hæretic
quoque inci-
debant.

Græcorum
exemptiones
&c. irritas
Ordinationum
Jurisdictioni,
Visitationi &c
subijcit.

gratias, ab Apostolica Sede concessas, ex
quibus tempore procedente animarum pe-
ricula, & inter Catholicos scandala prove-
nire animadvertit pro sui Pastoralis officii
debito mature revocare consuevit.

§.1. Sane nonnulli locorum Ordinarii
nuper ad audientiam nostram referri cura-
runt, quod in quampluribus Regni Sicilia
citra, & ultra Phatum, & aliis Christiani no-
minis Civitatibus, & locis magnam Græco-
rum, tam Religiosorum, & secularium Cleri-
corum, quam Laicorum multitudo reperit-
tur, qui Ecclesiæ Græcæ mores, & ritus ob-
servantes, illosque suos proprios ejusdem
nationis Prælatos habere, ac illis, non au-
tem locorum Ordinariis subesse, sed im-
munitatem, aliorumque privilegiorum sibi
per fel. rec. Leonem X., Paulum III., Ju-
lium III., & forsan alios Romanos Pontifi-
ces Prædecessores nostros, & dictam Sedem
antiquitus concessorum prætextu se ab eo-
rundem Ordinariorum jurisdictione, & su-
perioritate exemptos esse prætendentes im-
punitate sibi proposita, in diversas hæretic-
as, nefariasque opiniones, & absurda de-
firamenta passim prolabantur; asserentes
inter alias eorum blasphemias, nullum esse
Defunctorum Purgatorium, Romanum
Pontificem aliquam in eos jurisdictionem,
vel auctoritatem habere negantes, indul-
gentias ab illo concessas damnantes, Ecclē-
siasticas sententias, & censuras ab eo la-
tas spernentes, Sanctissimæ Dei Genitricis
Mariæ, Beatorum Apostolorum, & alio-
rum Dei Sanctorum festivitates ab Ecclesia
Romana, Sanctisque Patribus ordinatas,
non observantes, Sanctissimum Euchari-
sticæ Sacramentum suis infantibus in Baptis-
mo exhibentes, inhumata Defunctorum ca-
davera superstitione quadam impia, &
plusquam barbarica, e sepulchris eruentes,
igneque comburentes, Ordinariorum lo-
corum, quos habitant, visitationem, juris-
dictionemque contemnentes, & Ecclē-
siasticam disciplinam perturbantes, ac demum
hujusmodi, aliisque suis opinionibus er-
roneis, atque sacrilegis Populos Latinos in-
fidentes, corruptionem legitimam suam
præsentis exemptionis clypeo repellentes,
in suis impietatibus, abusibusque consensu-
erunt, & immoriuntur, in suarum, vicino-
rumque Populorum, præsertim simplicium
animarum perniciem, & scandalum pluri-
morum.

§.2. Nos igitur provide considerantes,
ejusdem Sedis intentionem nunquam fuisse,
exemptionem, aliudve privilegium a se con-
cessum iri, ut inde scelus impunitas, &
animarum periculum emergat: abusus,
& periculis hujusmodi, quantum cum Deo
possumus, tempestive obviare volentes, ac
quarumcumque exemptionum, aliorumque
privilegiorum dictis Græcis, eorumque
Prælati, Rectoribus, Abbatibus, & aliis tam
Sancti Basilii, & alterius Ordinis Regulari-
bus, quam Secularibus, ac etiam laicis
personis, quocumque nomine nuncupatis,
per præfatos, & alios quoscumque Romanos
Pontifices Prædecessores Nostros, ac Nos,

& Sedem præfatam in genere, vel in specie
hactenus concessorum, ac etiam iteratis vi-
cibus approbatorum, & innovatorum, li-
terarumque desuper concessarum, & inde
secutorum tenores presentibus pro sufficien-
ter expressis habentes, Motu proprio, &
ex certa scientia Nostra, ac de Apostolica
potestatis plenitudine, omnes, & singulas
exemptiones, ac prout illa concernunt,
desuper concessas literas præfatas ad hoc vi-
delicet, ut ipsi locorum Ordinarii, qual-
cumque Græcorum Ecclesias, Monasteria,
Prioratus, & alia pia loca, tam secularia
quam cujusvis Ordinis Regularia, eorumque
Prælatos, etiam si Episcopali, Archiepisco-
pali, ac majori dignitate præfulgeant,
necnon Abbates, Rectores, Ministros,
& quavis alias ejusdem nationis perso-
nas, in suis Civitatibus, Diocesisbus con-
sistentia, quoties opus fuerit, visitare, ac
in illis suam ordinariam jurisdictionem,
plenamque, & omnimodam superiorita-
tem in iis, que Dei cultum, & sacramen-
torum administrationem, & animarum
salutem, hæresumque extirpationem con-
cernunt, exercere, & exequi libere, & li-
cite valeant, reliquis ipsorum Græcorum in
divinis celebrandis aliisque ritibus a Sede
Apostolica, tenore presentium perpetuo re-
vocamus, cassamus, & annullamus, ac
vocatas, cassatas, & annullatas esse, nec
ipsis Græcis, Clericis, vel Latinis, eorum-
ve Prælati, Ecclesiæ, Cœnobiis, aut aliis
piis locis, in aliquo suffragari, sed illos
omnes, & singulos locorum, in quibus mo-
ram traxerint, Ordinariorum visitationi,
correctioni, punitioni, jurisdictioni, & om-
nimodæ superioritati in præmissis subesse,
illisque tamquam Superioribus suis, suarum-
que animarum Pastoribus humiliter obe-
dire.

§.3. Et sic per quoscumque Judices, &
Commissarios quavis auctoritate fungentes,
etiam si S. R. E. Cardinales, sublata eis qua-
vis aliter judicandi facultate, judicari, & de-
finiri debere, ac quidquid secus a quoquam,
quavis auctoritate, scienter, vel ignoran-
ter attentari contigerit, irritum, & inane
decernimus.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Con-
stitutionibus, & Ordinationibus Apostoli-
cis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Per hoc tamen non intendimus,
quod ipsi Græci ab eorum Græcico Ritu
distrahantur, vel alias desuper quoquomo-
do per locorum ordinarios, aut alios impe-
diantur.

§.6. Et quia difficile foret præsentibus ad
diversa loca, in quibus illarum exhibitio
foran erit necessaria, circumferre, volumus,
& eadem auctoritate similiter decernimus,
quod earundem presentium transump-
tis, &c.

Datum Romæ, apud S. Petrum, sub
annulo Piscatoris, die decimasexta Februa-
rii, millesimo quingentesimo sexagesimo
quarto, Pontificatus Nostri Anno VI.

Secus agi, ju-
dicative ve-
tat.

Contraria
rollit.

Per hoc non
intelligit, eos
a sui ritus ob-
servantia re-
trahi.

Transumptio-
rum fides.

Dat. die 16.
Februarii 1564.
Pont. An. VI.

Revo-

Revocatio quorumcumque indultorum, confessionalium, Maris magni, aliorumque privilegiorum, quibuscumque, etiam Regularibus concessorum, in his que Concilio Tridentino adferantur.

Indultionem hujus Concilii, & ejus prosecutionem videre est hic sup. in Const. XXVII. Ad Ecclesia fol. 57. Et indulta Prælatorum ei interressentium sunt in Const. XXXIII. Circumscripta fol. 69. quando ligare cœperit, vide in Const. XCIV. Sicut ad fol. 178.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Principis Apostolorum Sede, meritis licet imparibus Divina dispositione constituti, nihil neque universali Ecclesie curæ, & sollicitudini Nostræ commissa, salubrius, neque injuncto Nobis Apostolice servitutis officio decentius præstare possumus, quam quod providentiæ Nostræ ministerio Œcumenicum Concilium Tridentinum, sicut Nostris potissimum auspiciis, summaque Sanctorum Patrum concordia per Dei misericordiam faciliter absolutum fuit, ita per universos, qui Christiana pietate censentur, ubique suscipiatur, & remotis quibuscumque obstaculis ab omnibus æqualiter observetur.

Concilium Tridentinum, multa statuit ad motum reformationem, quibus plurimorum indulta adferantur.

§.1. Cum itaque in eodem Concilio quamplura salubria, & ad universalem motum reformationem valde utilia decreta, atque statuta, maturo præsentium ipsorum examine præcedente, sint edita, quibus multa atque diversa privilegia, exemptiones, immunitates, dispensationes, facultates, conservatorie, indulta, & ut vocant, Confessionalia, & Mare magnum, & aliæ gratiæ, quæ variis, tam Cathedralibus, etiam Metropolitanis, quam Collegiatis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, & aliis Religiosis, etiam Fratrum Mendicantium domibus, & Ordinibus, necnon sancti Spiritus in Saxia, S. Joannis Lateranen. ac Incurabilium de Urbe, S. Antonii Viennens., & S. Bernardi Juren., aliisque Hospitalibus, Militiis, eorumque Capitulis, & Conventibus, ac Universitatibus, etiam Studiorum generalium Collegiis, tam secularibus, quam Ecclesiasticis, Confraternitatibus, Societatibus, & tam Principis Apostolorum de Urbe, quam aliis Fabricis, S. Cruciate, aliisque piis locis, & operibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælatibus, Abbatibus, Abbatissis, Prioribus, Præpositis, & aliis Ecclesiasticis tam secularibus quam diversorum Ordinum, & militiarum Regularibus, ac etiam laicis cujuscumque dignitatis, status, ac gradus, & excellentiæ, ac etiam Ducali, Regia, & Imperiali dignitate fulgentibus utriusque sexus personis, necnon aliquibus

Notariis, & etiam de latere Legatis, atque Nunciis, tam perpetuo, quam ad tempus per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam, ejusque Legatos hæcenus, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolice potestatis plenitudine, seu etiam Imperatorum, Regum, Ducum, & aliorum Principum contemplatione, & intuitu, etiam de fratrum consilio diversimode, variisque temporibus, in genere, vel specie, ex quavis, etiam honesta causa concessa, & etiam pluries confirmata, & innovata fuerint, in plerisque contrariantur.

§.2. Nos, quibus in primis cordi est, tam sancta, & Ecclesie Dei saluberrima decreta suos, ut par est, effectus ubique consequi, & ab omnibus obedenter observari, privilegiorum, exemptionum, immunitatum, facultatum, conservatoriarum, indultorum, confessionalium, Maris magni, & aliarum gratiarum prædictarum, ac quarumcumque Apostolicarum, & aliarum literarum desuper confectarum, processuumque, decretorum, & aliorum inde secutorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & plene insertis habentes, Motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolice potestatis plenitudine, quod eadem omnia, & singula privilegia, exemptiones immunitates, facultates, dispensationes, conservatorie, indulta, confessionalia, Mare magnum, & aliæ gratiæ in his omnibus & singulis, in quibus illa statutis, & decretis Concilii hujusmodi contrariantur, ipso jure revocata, cassata, & annullata, ac ad ipsius Concilii terminos, atque limites reducta sint, & esse censeantur, nec quicquam adversus ipsa decreta, & statuta quominus ubique, & apud omnes observentur, in aliquo suffragari posse, sed ea perinde haberi, & reputari debere, ac si nunquam emanassent, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, ac etiam statuimus, & ordinamus.

§.3. Decementes nihilominus omnia & singula, quæ vigore privilegiorum, exemptionum, immunitatum, & dispensationum, facultatum, conservatoriarum, indultorum, confessionalium, & aliarum quarumcumque gratiarum hujusmodi post id tempus, quo Concilium obligare cœpit, facta, & gesta quomodolibet fuerint, & in posterum fient, iis, in quibus dicti Concilii decretis adferantur, nulla, invalida, & irrita esse, & censeari, ac nemini etiam quantumlibet, ut præfertur qualificato, tam in foro, quod aiunt, fori, quam conscientie suffragari posse, & debere.

§.4. Et ita per quoscumque locorum, Ordinarios, aliosque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi facultate, in utroque foro judicari, & definiri debere, ac quicquid secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus.

§.5. Non

Illæ ergo indulta hic Pontificis revocata.

Et eorum vigore acta, & agenda, a die qua d. Concilium ligare cœpit, nulla esse decernit.

Clausula sublata.

Sanctio postal.

D. P. An. VI.
17. Februarii.

Publicatio.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ declarationis, statuti, ordinationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, 13. Kal. Martii, Pontificatus nostri Anno VI.

Anno a Nativitate Domini 1565. indictione 6. die vero 24. mensis Februarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Pii divini providentia Papæ IV. Anno ejus 6. retrospectæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in acie Campi Floræ, & valvis Cancellariæ Apostolicæ per nos Nicolaum de Mattheis, & Camillum Cherubinum S. S. D. N. Papæ Cæsores. Philibertus Chapuis Mag. Curf.

CX.

Confirmatio plurimarum gratiarum, & privilegiorum, Fratrum Militum Hospitalis S. Lazari Hierosolymitani, a Pontificibus Prædecessoribus concessorum, in his, quæ Concilio Tridentino non adferantur. Et concessio aliarum immunitatum, & indultorum,

Quoad præcedentes gratias habes etiam in Alex. IV. Const. X. Cum a Nobis Tom. III. Par. I. fol. 353. & Clem. IV. Const. IV. Cum dilectis fol. 428. & Const. VII. Venerabilibus ibidem fol. 437.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ huius Constitutionis.

INter assiduas Dominicæ gregis Nobis divinitus commissi, non solum a spiritualibus, sed etiam a corporalibus noxis, periculisque imminentibus quantum Nobis ex alto permittitur, præservandi curas, illi potissimum, post divini numinis auxilium, frequentibus cordis nostri suspiriis imploratum, omni conatu Nobis incumbendum esse statuimus, ut adversus inexplebilem Christiani sanguinis sitim, quæ in teterrimo illo Turcarum Tiranno, cum longo annorum numero pariter in dies adaugeri conspicitur, bellica etiam fidissimorum Commilitonum præsidia comparemus, & nedum temporalis ditionis Nostræ, totiusque Italiæ hostilis classis incursionem undique exposita portus, & littora validis arcibus, propugnaculisque firmemus, verum etiam strenuis militibus, qui Cruce Redemptoris, & Dominij nostri tamquam Dominico stigma-

te conspicui sese perpetuos pro salute domus Israel propugnatores fore jurejurando profiteantur, & præsent, præsidia Nostræ roboremus, antiquasque Ecclesie Dei Militias, ac Hospitalitates, & præsertim pauperum leproforum Sancti Lazari Hierosolymitani Hospitalitatem ab illo Sanctissimo viro Basilio Magno, usque a recolendæ memoriæ Damasi I. Romani Pontificis Prædecessoris nostri, ac Juliani Apostatæ, & Valentini Imperatorum temporibus illustratam, & per Orbem varie ampliata, & iniuria temporum imminutas, & quasi exauthoratas, pristina dignitati restituumus: ac illis, quo promptius votis nostris respondeant, & prisca sua privilegia confirmemus, & illa subinde novorum concessione liberaliter cumulemus.

§.1. Dudum siquidem postquam felicis recordationis Innocentius III. & successore Honorius etiam III. varias ac diversas exemptiones, & alias gratias tunc & pro tempore existentibus Magistro, & Fratribus Hospitalis, seu domus Sancti Lazari Hierosolymitani, sub regula Sancti Augustini, & leprosariis concesserant, eorumque personas, leprosas & alia loca, sub sua & Sedis Apostolicæ protectione susceperant.

§.2. Et Gregorius Nonus omnibus Christianis fidelibus manus caritativas, Magistro, & fratribus Domus S. Lazari Hierosolymitani, vel eorum nunciis elemosynas petentibus, pro solutione debitorum suorum, & fratrum eorumdem sustentatione porrigentibus, viginti dies de injunctis sibi penitentis, per quosdam relaxaverat.

§.3. Et per alias suas literas, tunc Episcopo Tridentino mandaverat, ut ipsis fratribus, in suis domibus, five locis profiteri volentibus, aliquam regulam ex approbatis, juxta petitionem sibi ab eis factam concederet, si expedire videretur.

§.4. Et Innocentius IV. per eum accepto, quod licet de antiqua, approbata, & eatenus pacifice observata consuetudine obtentum esset, ut miles leprosus Domus S. Lazari Hierosolymitani in ejus Magistrum assumeretur: verum quia fere omnes milites leprosi dictæ Domus, ab inimicis fidei miserabiliter interfecti fuerant, & hujusmodi consuetudo nequibat commode observari. Idcirco tunc Episcopo Tusculano per quosdam commiserat, ut si sibi secundum Deum visum foret expedire, fratribus ipsis licentiam, aliquem militem sanum, ex fratribus prædictæ Domus S. Lazari, in ejus Magistrum (non obstante consuetudine hujusmodi) de cetero eligendi, auctoritate Apostolica concederet.

§.5. Et per alias suas literas medietatem molendini, quod Ecclesia Romana, tunc cum quondam Boetio Camerario suo in Nympha habebat, Magistro & fratribus domus leproforum Sanctæ Mariæ Magdalene Terracinen. sub annuo censu duodecim denariorum Senatus in perpetuum concesserat.

§.6. Et Alexander etiam IV. narrans per quosdam, quod sicut canonica Constitutione

Innoc. III. & Honor. III. susceperunt sub protectione Sedis Apostolicæ personæ, res, & bona Hospitalis & Militiæ.

Greg. IX. indulgentiam concessit dandis elemosynam.

De dieque eis licentiam proficendi unam ex regulis approbatis.

Innoc. IV. dedit facultatem eligendi Militem sanum in Magistrum.

Medietatemque molendini in Nympha concessit.

Alex. IV. prioribus concessit facultatem

1565. Absolventes Fratres quocumque modo se percutientes.

Et professionem regulam S. Augustini approbavit.

Donationem Federici Imper. approbavit.

Ecclesiam de Galbis concessit.

Facultatem componendi de usuris & tributis.

cavebatur, quod Monachi & Canonici Regulares, quocumque modo se in clauetro percussissent, non essent ad Apostolicam Sedem mittendi, sed secundum discretionem & prudentiam sui Abbatis, discipline subdendi: quod si Abbatis discretio ad eorum correctionem non sufficeret, providentia esset Dioecessani Episcopi adhibenda, nisi excessus difficilis foret & enormis, propter quem merito esset ad Romanam Ecclesiam recursus habendus, statutum hujusmodi ad Magistrum, & fratres Hospitalis leproforum S. Lazari Hierosolymitani Ordinis S. Augustini duxerit extendendum: statuendo, ut in tali casu (nisi major esset providentia requirenda) per Priores suos, qui (sicut audiverat) Presbyteri esse noscebantur, fratribus absolutionis beneficium impenderetur.

§.7. Et per alias suas regulam Beati Augustini, quam iidem fratres se asserbant professos esse, sicut illam eatenus servaverant, eisdem dicta auctoritate confirmaverat, atque communiaverat, eadem auctoritate nihilominus statuendo ut regula ipsa ab eisdem fratribus & successoribus suis, perpetuis futuris temporibus observaretur.

§.8. Et per alias suas, donationem alias factam Magistro & fratribus Hospitalis leproforum S. Lazari Hierosolymitani Ordinis S. Augustini a Federico Romano Imperatore ante latam in eum depositionis sententiam, diversarum Terrarum, possessionum, ac partiarum de suo dominio existentium in Sicilia, Calabria, Vallegratis, Apulia, & Terra Laboris, cum diversis secularium exactionum exemptionibus, ratam, & firmam habens, eam auctoritate Apostolica confirmaverat, atque communiaverat.

§.9. Ac eidem Hospitali, in quo (sicut acceperat) conventus nobilium strenuorum militum, & aliorum, tam sanorum quam leproforum pro expugnandis inimicis Christiani nominis manere solebat: & quod ad extremam fere paupertatem, propter guerrarum discrimina erat redactum, possessionibus suis pro magna parte a Paganis, & hostibus Ecclesie occupatis, suisque Magistro, & fratribus, eadem auctoritate concesserat, ut Ecclesiam de Galbis Licolien. Dioecesis, in qua juspatronatus (sicuti asserbant) obtinebant, cedente, vel decedente ipsius Rectore, pro sua relevanda inopia, suis usibus deputare possent, ita tamen quod perpetuo Vicario in ea servituro de ipsius proventus portio competens, ex qua congrue sustentaretur, & Episcopalia, ac alia ipsius Ecclesie onera supportarentur, assignaretur, Dioecessani Episcopi jure in omnibus salvo.

§.10. Et similiter per alias suas Magistro, & fratribus hujusmodi, eorum necessitatem paterno compatiens affectu, auctoritate predicta duxerat concedendum, ut de usuris, rapinis, & aliis male acquisitis, dummodo illi, quibus eorum restitutio fieri deberet, omnino inveniri, & sciri non possent, necnon de redemptionibus voto-

rum, auctoritate Dioecesanorum prius factis, (Hierosolymitano dumtaxat excepto) usque ad summam ducentarum marcharum argenti recipere valerent, si pro similibus receptione alias non essent ab ipso hujusmodi gratiam consecuti, ita quod, si aliquid de ipsis ducentis marchis dimisissent, vel restituisissent, vel dedissent illis, a quibus eas accepissent, hujusmodi dimissum, vel restitutum, seu datum, nihil ad liberationem eorum prodesset, nec quantum ad illud, haberentur aliquatenus absoluti.

§.11. Et cum ad ejus notitiam pervenisset, quod in nonnullis religiosis, & leproforum domibus in districtu Regni Navarrae, Campaniae, & Briae, Comitum Palatini consistentibus, locorum Dioecessani Rectores, seu Administratores de novo ponere, seu instituere praesumebant pro sua libito voluntatis, in earundem domorum non modicum praedictum & gravamen, contra antiquam, approbatam, & eatenus pacifice observatam in talibus consuetudinem veniendo, volens earundem domorum gravamen indebitum auferre, tunc Abbati Monasterii Orbacen. dicti, vel alterius Ordinis Sveffionen. Dioec. dederat in mandatis, quatenus, si ita esset, praefatos Dioecesanos, ut ab hujusmodi praesumptione omnino desisterent, monitione praemissa, dicta auctoritate Apostolica, appellatione remota, praevia ratione compelleret.

§.12. Praeterea Nicolaus III. declaraverat, quod de redditibus, & proventus leprofarum hujusmodi, qui in usus miserabilium & infirmorum convertebantur, decima non solveretur.

§.13. Et Clemens IV. per quasdam universis Archiepiscopis, & Episcopis, ac aliis Ecclesiarum Praelatis, exemptis & non exemptis, in virtute sanctae obedientiae, & sub excommunicationis poena, quam inobedientes ipso facto incurrere voluit, nisi mandatum hujusmodi diligenter exequi curarent; & nihilominus sub poena privationis officii, & beneficii suorum, praecipiendo mandaverat, quatenus dum aliqui de dictis Magistro, Fratribus, & Procuratoribus domorum Sancti Lazari Hierosolymitani, ad Archiepiscopos, & alios praefatos, & eorum loca pro capiendis infirmis leprosis pervenisissent, eis in hoc adesse curarent; memores Dominum in lege Moysi praecipisse, quod omnes leprosi eicerentur extra, volens, & ordinans, ut Domino conplacere, quod tam mares, quam mulieres, clerici & laici, religiosi, & seculares morbo lepro laborantes, per eosdem fratres & procuratores eorum caperentur, & eicerentur extra, cum omnibus eorum bonis, tam mobilibus, quam immobilibus ad habitationem cum aliis infirmis domorum Ordinis S. Lazari hujusmodi. Si vero clerici, vel laici mandatum suum in aliquo negligenter adimplere, voluit quod ipsi fratres, aut illorum procuratores, illos peremptorie citarent, ut coram se comparerent, facturi iustitiae complementum.

Dioecesanos non posse ponere Rectores in domibus Hospitalis declaravit.

Nicolaus III. exemptis a solutione decima.

Clemens IV. facultatem unidique colligendi leprosis concessit.

1565. Eleemosynas colligendas.

Ordinarios Militiae molestias tollere iussit.

Exemptionis a decimis concessit.

Oratoria consuetudinaria iussit.

Dimittentes habitum coercoerit iussit.

Indulgentias beneficiariis concessit.

Ordinarios facultatem de mutandi subventibus Hospitali.

§.14. Ac rursus per alias suas mandaverat, quod fratres ipsi ipsius Confratrie ad aliqua loca accedentes pro eleemosynis colligendis benigne reciperentur, & honeste tractarentur. Ipsique locorum Ordinarii, & ii, ad quos spectat, ut permitterent eosdem fratres in Ecclesiis suis populum admonere, ac eleemosynas colligere, ac etiam Confraternitates facere, illud praevocantes, ne occasione illorum eleemosynae pauperum Christi deperirent, & impedirent opera pietatis.

§.15. Necnon ipsis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Praelatis injunxerat, ut curarent defendere, & manutene fratres praefatos adversus Parochianos, qui domos illorum invadebant, aut indebitis molestiis opprimebant. Nec a fratribus, & personis Religionis hujusmodi pro sepultura quicquam exigeretur, vel acciperetur, nisi ipsa spontanea decedentium liberalitas, vel parentum devotio eis contulisset.

§.16. Nec ab eis contra privilegiorum dictae Sedis tenorem de omnibus fructibus terrae, quibus propria industria, aut expensis colerent, & laborarent, ac etiam de nutrimentis animalium suorum, sed nec de ipsis animalibus decimas exigere praesumerent.

§.17. Quodque ipsi Archiepiscopi, & Episcopi oratoria pro usu fratrum, & personarum praefatorum, ac suae familiae dedicare, ac coemeterium benedicere procurarent.

§.18. Ac quod de cetero Fratres seu Milites, ac Donatos Militiae Hospitalis hujusmodi, qui Crucem, & Regularem habitum deponerent, & per abrupta saculi vagarentur, quique Prioribus suis contumaces, & rebelles existerent, & Bolinas detinerent contra voluntates ipsorum, monebant instanter, ac pro officii sui debito compellerent, ut habitum depositum reassumerent, in obedientia Praelatorum suorum, devote, & humiliter perseverarent, & Bolinas sive alia officia per violentiam nullo modo detinere praesumerent, mandatorum suorum contemptores excommunicationis sententia compellerent, eamque usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari facerent.

§.19. Et nihilominus quibuscumque, qui de facultatibus sibi a Deo collatis, fratribus Hospitalis praefati subvenissent, seque tam sanctae Fraternitati Collegas adscribi studuissent, eisque beneficia persolvissent, annuatim septimam partem injunctae sibi poenitentiae relaxaverat.

§.20. Eisdemque locorum Ordinariis, & aliis curam animarum habentibus, commutandi cujusvis abstinentiae, & quarumcumque peregrinationum vota (Hierosolymitano, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum dumtaxat exceptis) in pecuniarum subsidium praefatis fratribus, vel nunciis exhibendum, cum super hoc ab eis, vel eorum aliquo fuissent requisiti, dummodo conditione inspecta nunciorum, & fratrum praefatorum necessitate pensata (super quibus eorum conscientias oneraverat) pretio, vel precibus, amicitia, favore, vel Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

odio cujuscumque nihil circa hoc, super quibus scire se unumquemque eorum redditurum in examine districti iudicii rationem, ageretur in fraudem, vel diminutionem subsidii supra scripti, plenam, & liberam facultatem concesserat. Volens, ut hujusmodi pecuniarum subsidium praestandum per voventes peregrinationes easdem, ad tantam pecuniae summam extenderetur, quantum voventes ipsi pro complendo voto peregrinationis hujusmodi personaliter expendissent. Votum autem hujusmodi abstinentiae juxta illius arbitrium intenderat redimi, qui votum hujusmodi commutaret.

§.21. Personis autem Ecclesiasticis volens plenius provideri, Dioecesanis earum dispensandi cum eis, qui cum a canone, vel ab homine latam excommunicationis sententiam incurrisissent, irregularitatis notam, immiscendo se divinis officiis, contraxissent, vel ob id contrahere ipsos contigisset, dummodo tantum erogassent fratribus, vel nunciis supra dictis, quantum expendissent eundo ad Romanam Curiam, & morando in ipsa pro dispensatione hujusmodi obtinenda, & redeundo etiam ab eadem, nisi forsitan in Episcopos, Abbates, vel alios Superiores proprias iniecerint manus temere violentas, postquam ab excommunicationis sententia, quas incurrent vel incurere ipsos contigisset, juxta formam Ecclesiae fuissent absoluti, concesserat potestatem.

§.22. Volens ob reverentiam ipsius venerabilis domus, ut iis, qui eorum fraternitatem assumpsissent, si forsitan Ecclesiae ad quas pervenisissent, a divinis officiis interdicta forent, ipsis morientibus sepultura ecclesiastica minime negaretur, nisi nominatim excommunicationis vinculo fuissent innodati. Liceretque eis Confratres suos, quos Ecclesiarum Praelati apud Ecclesias suas malitiose sepeliri non permisissent, nisi excommunicati, vel in interdicto nominati fuissent, aut publici usurarii, tumultuosos deferre ad Ecclesias hujusmodi Hospitalis.

§.23. Et oblationes, tam pro eis quam pro aliis, qui in eorum coemeteriis requiescunt, exhibitas, sine alicujus praedictio retinere.

§.24. Quodque receptiones Fraternitatis ejusdem, seu etiam collectarum, salvo jure dominorum suorum, sub Beati Petri, & sua protectione consistenter. Et si qui eorumdem fratrum, qui ad eas Fraternitates missi fuissent, vel collectas, in quamlibet civitatem, aut castellum, vel vicum, aut alium locum devenissent, si forte locus ille fuisset a divinis officiis interdictus, in eorum jucundo adventu, semel in anno aperirentur Ecclesiae, & ejectis excommunicatis divina officia ibi celebrarentur, salva tamen in omnibus declaratione Concilii generalis.

§.25. Mandans etiam eisdem Archiepiscopis, & Episcopis, ut si qui de Clericis Ecclesiarum suarum, praefati Hospitalis fratribus, cum licentia Praelati, & Capituli, sui sponte, ac gratis per annum, vel biennium decrevisset deservire, nequaquam impedirentur.

Absolventes que ab irregularitate dato simili subsidio.

Mortuos sepelire in eorum Ecclesiis permisit.

Oblationes quo recipere.

Eiam tempore interdicti.

Clericos Hospitali servare permisit.

1564. Joano XXII exemptionem jurisdictionem Ordinarii concessit.

§.26. Et subsequenter Joannes XXII. universis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prelatis mandaverat, quatenus in prefatos Magistrum, & Fratres, ac Milites, Clericosque, Donatos, vel Nuncios, aut Ecclesias eorum, (quippe qui nullum habebant Episcopum, vel Prelatum praeter Romanum Pontificem supra se, & speciali prerogativa gaudebant, & in quibus Ordinarii locorum auctoritatem, aut Ecclesiasticam potestatem nequaquam habebant) excommunicationis, vel interdicti sententiam promulgare nullatenus praesumerent, nec eos indebita vexatione gravarent, sed erga ipsos se taliter gererent, quod adversus eos materiam querelandi suscitare non haberent.

Greg. X., seu Alex. IV. F. a. t. res non molestari iussit.

§.27. Insuper Gregorius X., & seu Alexander IV. eisdem Magistro, & Fratribus Hospitalis S. Lazari Hierosolymitani paternam sollicitudine providere volens, adversus nonnullos Religiosos, & Clericos seculares, & laicos, qui sub pretextu questionis inter eosdem existentis, & cuiusdam pravae consuetudinis, animalia, & alia bona dictorum Fratrum Militum temeritate propria audebant invadere, & tandiu detinere praesumebant, donec esset eis de huiusmodi questionibus iuxta eorum beneplacitum satisfactum, licet jurisdictionem ordinariam, seu delegatam in eos non haberent, qua ipsis hoc facere permittitur esset, per suas literas auctoritate Apostolica inhibuerant, ne qui occasione praedictae consuetudinis tamquam nullo jure subnixae, eisdem Fratribus, ac aliis supranominatis, seu eorum Nunciis ab eis per totum Orbem destinandis, memoratas inferrent molestias. Neve Fratres, & bona sua sine juris ordine occupare, invadere, seu quomodolibet detinere praesumerent.

Exemptionis concessio a solutione gabellae &c. per eorum bonis.

§.28. Quodque de omnibus fructibus Terra, quibus propria industria, aut expensis colerent, & laborare facerent, ac de animalibus, aut de ipsis nutrimentis animalium, ac aliis quibuscumque bonis suis, si contingeret, quod bona praefata, aut fructus huiusmodi, aut animalia ipsa, vel ex eis provenientia, aliquid per ipsos Fratres, Milites, vel Donatos venderetur, aut emeretur, tam pro sustentatione cuiuslibet eorum, aut pauperum leproforum, quam pro reparatione cuiusvis Domus, aut Hospitalis, sive Ecclesiae praefatae Militiae, & per Civitates, aut Castra, & Oppida, Portus, pontes, ac navigia, & loca alia quorumcumque Regum, & Reginarum, aut Ducum, Marchionum, Comitum, Vicecomitum, Baronum, & aliorum Dominorum in toto Orbe existentium, in quibus pro tempore stare, vel transire, & reverti deberent absque aliquo impedimento eos permitterent vendere, vel emere, aut transferre, ac reverti, & praesertim cuiusvis pedagii, datii, gabellae, bullestarum, & quarumcumque exactionum solutione mandaverat.

Paulus II. leprosum Capuanum sub protectione Sc.

§.29. Et Paulus II. Magistros, & Fratres Domus leproforum S. Lazari extra muros Capuan. eorumque personas, & locum

in quo divino erant obsequio mancipati, cum omnibus bonis, quae tunc rationabiliter possidebant, aut ex tunc in futurum iustis modis possent adipisci, sub Beati Petri, & sua protectione susceperat. Omnesque libertates, & immunitates a Praedecessoribus suis, sive per alia privilegia, sive indulta, eis, & dictae Domui concessas. Necnon libertates, & exemptiones secularium exactionum a Regibus, & Principibus, aliisque Christianis fidelibus rationabiliter eis, & eorum domui indultas, specialiter autem domos, prata, pasqua, hortos, vineas, & alia bona mobilia, & immobilia eorum, sicut ea jusse, & pacifice possidebant. eis, & per eos eidem domui praedicta auctoritate Apostolica confirmaverat, districtius inhibens, ne quis de hortis, virgultis, seu eorum animalium nutrimentis decimas ab eis exigere praesumerent.

§.30. Et similiter Alexander, Urbanus, Clemens, & Gregorius Romani Pontifices, similiter Praedecessores nostri, consideratis caritatis, & pietatis operibus, quae erga infirmos, & pauperes Hospitalis leproforum de Colle Perusini Diocesis, jugiter exercebantur, & quod ad id ejusdem Hospitalis propria non sufficiebant facultates, cupientesque ad eorumdem pauperum consolatoria subsidia Christi populum spiritualibus muneribus invitare, omnibus vere poenitentibus, & confessis, qui devote ad Hospitalis memoratum accederent, manumque caritatis porrigerent, Gregorius videlicet unum annum, & unam quadragesimam, singuli vero reliquorum Praedecessorum eorumdem centum dies de iniunctis eis poenitentis misericorditer relaxarant.

§.31. Et postmodum Nicolaus IV. remissiones, & indulgentias huiusmodi per suas literas approbaverat, & confirmaverat, aliasque indulgentias, & peccatorum remissiones, & Christianis diversis pauperum, & leproforum loca, & Hospitalia huiusmodi visitantibus, & manus adiutrices, ac pias elemosinas pro ipsorum pauperum leproforum subventionem erogantibus per quasdam concesserat, & relaxaverat.

§.32. Ac per alias suas ad instar dicti Clementis IV. Custodi, & Fratribus Hospitalis leproforum S. Lazari de Valloncellis, ut illi ad praestationem procuratorum Legatis Sedis Apostolicae, vel Nunciis, aut exactionum, collectorum, seu subsidiorum quorumcumque minime tenerentur, nec ad ea solvenda per Iteras d. Sedis, Legatorum, Rectorum, vel Nunciorum, cuiuscumque tenoris existerent, aut alia quavis auctoritate in perpetuum compelli non possent, concesserat. Decernens irritas, & inanes interdicti, suspensionis, & excommunicationis sententias, si quas propter hoc in eos, vel eorum aliquem, aut Hospitalis praefatum in posterum contigissent promulgari.

§.33. Et Leo X. clare memoriae ad Caroli Romanorum, & Hispaniarum Regis tunc in humanis agentis preces, Hospitalia S. Joannis Leprosorum Panormitan., & S. Agathae Messanen. Ordinis S. Augustini, olim

AN. CH. 1565. dis Ap. suscepit, & exemptionem ab omni onere concessit.

Alex. Urban. Cle. & Greg. visitantibus leprosum Perusini. & elemosinam danti-bus, indulgentias concessit.

Nic. IV. illas confirmavit, & alias concessit.

Exemptionem que dedit Hospitali de Valloncellis, a Procuratoribus legatorum, & quibuscumque collectoribus.

Leo X. restituiti Hospitalia S. Joannis Leprosorum Panormitan., & S. Agathae Messanen. olim

1565. olim Hospitali S. Lazari subiecta, Religioni, & Hospitali Capuano S. Lazari praefati, cum omnibus juribus, & pertinentiis, ac membris eorumdem praefata auctoritate Apostolica sub certis modo, & forma perpetuo restituerat, dictumque Hospitalis Capuanum, adversus suppressiones, & extinctiones, per Innocentium VIII., etiam Praedecessorem nostrum factas reposuerat, & reintegraverat, ac Magistro generali, seu Praeceptori ejusdem Hospitalis, seu Domus S. Lazari Capuani ejusdem Ordinis S. Augustini, ut Panormitanum, & Messanen. Hospitalia praedicta, cum illa legitimo Governatore carerent, acceptare, & de illis, personis suae Religionis, prout ante suppressionem, & incorporationem praefatas disponere, & ordinare poterat, ac si illa non emanasset, disponere, providere, & ordinare.

Facultatem que dedit capiendi possessionem eorumdem Hospitalium S. Joannis Leprosorum Panormitan. & S. Agathae Messanen. Alex. VI. ac alii Romani Pontifices, qui plura alia indulta, & gratias concesserunt.

Hic Pontifex Pius IV. illa confirmavit, praesertim circa jurisdictionem M. Magistri.

§.34. Ac praefatorum Hospitalium possessionem per se, vel alium, seu alios, propria auctoritate libere apprehendere, & ejusdem Religionis nomine retinere valeat, indullerat, districtius inhibens, ne quis eundem Magistrum super praemissis aliquo modo molestare, impedire, seu perturbare valeret.

§.35. Ac Alexander VI., Nicolaus II., Honorius etiam IV., Bonifacius VIII., Clemens etiam V., Innocentius VI., Urbanus etiam IV., Eugenius similiter IV., Sixtus etiam IV., Innocentius etiam VIII., Alexander similiter VI., Clemens VII., Paulus III., Julius etiam III., & diversi alii Romani Pontifices Praedecessores nostri eisdem Magistro & Fratribus, Donatis, & Ordini, illorumque Nunciis, Officialibus, & aliis personis, necnon eorum Hospitalibus, Ecclesiis, Praeceptoribus, & membris, illasque, & illa visitantibus, ac illis beneficientibus varia privilegia, indulta, libertates, immunitates, & alias gratias concesserant.

§.36. Postremo Nos illa confirmavimus, & praesertim super jurisdictione per Magistrum generalem Hospitalis, & Militie praedictorum inter eorum Milites, & personas exercenda, & iustitiam suis Praeceptoribus, Militibus, Fratribus, eorumque Vassallis, subditis, Capellanis, familiaribus, servitoribus, clericis, nunciis, collectoribus, donatis, ac quibuscumque aliis personis dicti Hospitalis pro quibuscumque rebus illud, ejusque Militiam, personas, beneficia, & bona concernentibus, annexis, connexis, vel dependentibus, aut super dignitatibus, administrationibus, Praeceptoribus, officiis, juribus, jurisdictionibus, proprietatibus, bonis, fructibus, censibus, possessionibus, in quacunque instantia, etiam usque ad ultimam sententiam inclusive, etiam summarie, simpliciter, & de plano, per Magistrum generalem Hospitalis huiusmodi, seu ab eo delegatos iustitiam ministrando, innovavimus, & alias indulgimus, prout in diversis, tam ipsorum Praedecessorum, quam nostris literis desuper confectis plenius continetur.

Bull. Rom. Tom. IV. Pag. II.

1565. Et modo praedicta omnia, quatenus Concil. Trid. non sint contraria iterato confirmat.

§.37. Nos igitur volentes dilectum filium Joannottum Castilioneum modernum Hospitalis, & Militie praedictorum Magnum Magistrum, eiusque successores Magnos ipsius Hospitalis Magistros pro tempore existentes, ac Hospitalis, & Militiam huiusmodi, eorumque Conventum, etiam amplioribus, quam quisquam Nostrorum Praedecessorum praedictorum eos profecti fuerint, favoribus, & gratiis prosequi, ac Hospitalitatem ipsius S. Lazari, ejusque Militiam ad miserabilium pauperum leproforum utilitatem, & contra Piratarum, & infidelium Christianae Religionis incursionem (quantum in Domino possumus) restaurare, augereque, ac eisdem Joannottum Magistrum, Milites, Fratres, & alias personas, ac eorum singulas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequentiarum serie absolventes, & absolutos fore censentes. Necnon singularum praedictorum literarum tenores praesentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad Joannotti, aut Priorum, Praeceptorum, Militum, Fratrum, vel personarum praedictarum, seu aliorum pro eis Nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestate plenitudine, institutionem, & erectionem Hospitalis, & Militiae huiusmodi, ejusque translationem olim ad Praeceptoriam, vel Domum Capuanam praedictam factam, ac Praeceptorie, seu Domus huiusmodi incorporationem, declarationes, revocationes, voluntates, irritationes, monitiones, requisitiones, promulgationes, uniones, incorporationes, concessionem, etiam facultatum assignationes, decreta, remissiones, inhibitiones, injunctionem, renovationem, approbationes, confirmationes, suppletiones, restitutionem, repositionem, commisionem, mandatum, susceptionem, liberationem, exemptionem, subiectionem, prohibitionem, extensionem, ampliacionem, indultum, & dispensationem, regulam, & ordinationem praedictorum, & aliorum Romanorum Pontificum Praedecessorum huiusmodi. Nec non omnia, & singula privilegia, immunitates, antelationes, exemptiones, libertates, prerogativas, indulgentias, indulta spiritualia, & temporalia, favores, & gratias, etiam per modum communicationis, & extensionis eisdem Hospitali, & Militiae, ac suis Magistro, Militibus, personis, & membris, per Romanos Pontifices, & Sedem huiusmodi sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis haftenus, in genere, vel in specie concessa, approbata, & innovata. Nec non cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, singulas eorumdem Praedecessorum, tam sub plumbo, quam in

E c a

for-

